

Marmoutier Cartulaire blésois, 9

Quoniam labilis est hominum memoria et brevis etas, iccirco tam futurorum quam presentium memorie, notum fieri desideramus, quod ego Salomon et uxor mea Adela, concedentibus filiabus nostris Matilde et Auelina, in nostrorum remissionem peccatorum, dedimus concessimus et assignavimus ecclesie beati Martini maioris monasterii Turonensis, quamdam terram ex canonicis beati Georgii comparatam, super fluvium Lidi sitam. In qua scilicet terra construximus ecclesiam in honore beati Gilderici confessoris, cui ecclesie de nostris propriis donavimus duos furnos et unam masuram in illa villa, que vocatur Fergoz et in terra sancti Genesii terram ad unum modium et dimidum sementis. De vineis dedimus tres arpennos, de pratis vero duos arpennos, super aquam que appellatur Breia. Que omnia libere et quiete, nemine contradicente, comparatione legitima, censualiter tenemus atque possidemus. Hec autem omnia in integrum ab hodierna die in posterum, pro redemptione animarum nostrarum, dedimus supradicto loco Beatissimi Martini et monachis ibidem degentibus, in perpetuum possidenda. Adhuc autem ego Salomon et Adela uxor mea, concedentibus filiabus nostris Mathilde et Auelina, donavimus iam dictis monachis omne quod est in feodo nostro vel in aliis locis datum, vel venditum fuerit ab omnibus hominibus meis, tam militibus quam aliis, exceptis tantummodo hominibus meis propriis servilis conditionis. De tota autem terra quam dedi supradictis monachis sive, ut dictum est, quam donatione vel emptione, vel quolibet alio modo acquirere poterint, habeant in perpetuum monachi ipsi omnes consuetudines et forisfacta, excepto quod raptus et homicidium domino remanebunt. Omnia autem hec monachis integerrime devolverunt, bella siquidem dum in monachorum curia iudicabantur, ibidem fine debito terminabuntur. Ea autem ratione predicta monachis dedimus ut memoriam nostri in suis orationibus et pro nobis peccatoribus Dei clementiam exorent. Si autem aliquis ex fratribus et sororibus vel nepotibus seu propinquis, aut aliquis alius hanc donationem, quam libera mente et propria voluntate ex rebus nostris facimus, aliquo modo calupniare temptaverit, indignationem Dei omnipotentis et sacrosancte Romane Ecclesie et omnium sanctorum Dei se sentiat incursum. Ut autem hec donatio firma et stabilis et rata in perpetuum permaneat, quam antecessores mei mente benigna fecerunt, ego Johannes comes uindocinensis et Lauardini dominus presentem cartam sigilli mei munimine roboravi. Actum anno gratie millesimo ducentesimo septimo.